

Jak pejska bolel zoubek

1. Jak se to mohlo stát? Inu - z pejska se stal najednou velký mlsálek.
2. Nechtěl jíst mrkev ani jinou zeleninu, chlebiček s kůrkami byl mu moc tvrdý, o mlíčku říkal, že je pro kočky - a tvaroh a sýry se mu prý už přejedly.
3. Zato pořád slídlil, kde děti poztrácely bonbóny, nebo kde jim upadl kus dortu či loupáček.
4. K tomu si ještě tajně kupoval bonbóny, zvláště karamely. Večer počkal, až kočička usne, pak vytahal bonbóny zpod polštáře a cumlal a cumlal.
5. Zoubky si však potom nečistil, bál se, aby kočičku nevbudil, a vůbec, byl tak líný! Zbytky sladkostí v jeho teplé puse zkvasily přes noc v kyseliny a ty pomalu rozežíraly jeho zdravé zuby.

1

26. Bylo po bolesti!

27. Pejsek vyskočil a začal s kočičkou tancovat.

28. Avšak celou cestu domů opakoval: „Proč jsme jen nešli dříve, zoubek mohl být zachráněn a co bolesti jsem si mohl ušetřit! Teď mám místo zubu jen velikou díru. Proč jsme jen nešli dříve!“

29. Od té doby nejenže pejsek jí zeleninu, chléb, mléko, tvaroh - všechno, čím dříve opovrhoval - nemlsá a čistí si na noc zoubky, ale chodí i s kočičkou pravidelně každého čtvrt roku k doktorovi Medvědovi na prohlídku. Pak doktor jim spraví každou malou díрку v zubu bez bolesti. To je přece lepší, nežli mít zkažené zuby, trápit se bolestí, dostat otravu krve a ještě přijít o zub!

10. Udělali podle rady kmotra ježka. Zoubek opravdu přestal bolet. Když však chtěl pejsek spát, začala bolest znovu.

11. „Pojď, pejsku, přece jen půjdeme k doktorovi,“ naléhala zase kočička. Ale pejsek že se ještě ráno poradí s kmotrou žábou, ta zná léčivé byliny, a přece musí být bylina i na nemocný zoubek, ne?“

„Žabko, žabičko, zoubek bolí, porad', kmotřičko!“
Kmotra žába, která se právě jako každé ráno koupala ve studánce, vyskočila a natrhala voňavé šalvěje.

12. „Ať ti kočička uvaří z těchto bylinek hodně teplý čaj a tím si vyplachuj pusu kolem bolavého zoubku. Někdy to pomůže - ale lépe ti poradí doktor!“ Žbluňk - a byla ve vodě.

13. Pejsek kloktal teplou šalvějí, až byl celý umořený. Zoubek přestal na chvíli opravdu bolet. Když se však chtěl pejsek najíst, začalo to znovu. A on měl takový ukrutánský hlad!

14. „Pojď, přece jen zajdeme k doktorovi,“ žadonila kočička. Ale pejsek - že se naposled, ale opravdu naposled, poradí s koroptyvíčkou.